

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΠΛΑΤΥΡΡΑΧΟΣ: Πρωτοποριακές ... διασυνδέσεις

Η πρώτη συνάντηση με τον Οδυσσέα Πλατύρραχο έγινε πριν από ένα περίπου μήνα στο σπίτι του στο Bankstown. Τέσσερις ώρες αργότερα πήραμε τον δρόμο της επιστροφής - ο πληθυντικός είναι επιβεβλημένος πολύ απλά γιατί ο γράφων είχε συνοδοιπόρο στο ταξίδι αυτό τον Γιώργο Χατζηβασιλή - με το πιστό μου μαγνητοφώνάκι να παραμένει ανενεργό στη τσέπη μου. Λίγο η καλή ρακιά - τουλάχιστον έτσι αποφάνθηκαν τόσο ο ίδιος ο Πλατύρραχος όσο και ο εκ των δεξιών μου στηλάτος - λίγο το... ανθρακούχο ποτό που επέλεξε η στήλη, κυρίως όμως το παραδοσιακό Κρητικό πιλάφι και το κασιόκι της κυρίας Ελένης Πλατύρραχου, ξεχαστήκαμε και αντί της προγραμματισμένης συνέντευξης, η κουβέντα καταναλώθηκε σε μια - ενδιαφέρουσα ομολογουμένως - συζήτηση για την μέχρι τώρα πορεία της ελληνικής δημοσιογραφίας στο Σίδνεϊ. Εν ολίγοις, με τους δύο παλιότερους της παρέας - ονόματα δεν λέμε - σε ρόλο πρωταγωνιστή να ξετυλίγουν τον νήμα της μνήμης, αναλύοντας λάθη, δυσλειτουργίες, πρωτίες και επιτεύγματα, αλλά και ανασύροντας στην επιφάνεια τραγελαφικές στιγμές που σημάδεψαν τον εν Σίδνεϊ ελληνόφωνο Τύπο, η ώρα πέρασε ανεπιστρεπτί. Τουλάχιστον, έστω και την ύστατη ώρα, ο οικοδεσπότης μας κατάφερε να μας ξεναγήσει στα ενδότερα του υπογείου του. Εκεί δηλαδή που - ανάμεσα σε βιβλιοθήκες, καλώδια, μικρόφωνα, υπολογιστές και οθόνες, αλλά και ράφια γεμάτα με δίσκους Κρητικής μουσικής - στεγάζεται το «Ράδιο Γέφυρα» (ο πρώτος δηλαδή Ελληνικός ραδιοφωνικός σταθμός του Σίδνεϊ που «ανέβηκε» στο διαδίκτυο, και η αφορμή της εν λόγω συνέντευξης) αλλά και ο χώρος από τον οποίο ο Οδυσσέας Πλατύρραχος «κρεμάει» καθημερινά στο ίντερνετ τις σελίδες του «Κόσμου».

Αναγκαστικά λοιπόν η συνέντευξη μετατέθηκε για κάποιες ημέρες αργότερα. Και επειδή όντως οι φύλακες έχουν γνώση, αυτή την φορά αντί της επιβεβλημένης επίσκεψης, προτιμήσαμε την μέθοδο της τηλεφωνικής επικοινωνίας. Ευλόγως η πρώτη ερώτηση αφορούσε τους λόγους που οδήγησαν τον Οδυσσέα Πλατύρραχο να ασχοληθεί με το διαδίκτυο, ξεκινώντας μάλιστα τον δικό του ιστοτόπο. «As πάrouμε τα πράγματα α-

Γράφει ο Σάββας Λιμναίτης

slimnatitis@optusnet.com.au

πό την αρχή και να σου πω για το μεράκι της δημοσιογραφίας» με διακόπτει. Σωστή η επισήμανση, αφού συν τοις άλλοις - όπως άλλωστε ο ίδιος εξηγεί - δημοσιογραφία και ίντερνετ λειτουργούν για τον Πλατύρραχο ως αλληλένδετα στοιχεία.

«Έχω μεν σπουδάσει δημοσιογραφία, είμαι δε από την άτυχη εκείνη γενιά που μεγάλωσε την περίοδο της δικτατορίας» ομολογεί από την άλλη άκρη της τηλεφωνικής σύνδεσης ο συνομιλητής μου. Γιατί μπορεί το μεράκι της δημοσιογραφίας να δυνάμωνε μέσα του καθημερινά - με ταχύτατους μάλιστα ρυθμούς - την ίδια ώρα οι ευκαιρίες για άσκηση του λειτουργήματος ήταν στην καλύτερη περίπτωση μηδαμινές. «Τότε δεν υπήρχαν πολλά έντυπα στην Ελλάδα και ένας από τους λόγους που ξενιτεύτηκα ήταν αυτός» θυμάται ο Πλατύρραχος. Λίγο μετά την άφιξη του στο Σίδνεϊ, ο εκκολαπτόμενος δημοσιογράφος βρήκε τον «δρόμο» προς το συντακτικό τμήμα μιας εκ των τότε Ελληνικών εφημερίδων του Σίδνεϊ, και πιά συγκεκριμένα στην «Νέα Πατρίδα».

Βέβαια οι τότε συνθήκες κάθε άλλο παρά ιδανικές ήταν. «Εκείνη την εποχή δεν ήμασταν δημοσιογράφοι αλλά... κοπποραπτούδες» θυμάται και γελά. «Κόβαμε, ράβαμε από τις Αθηναϊκές εφημερίδες και νομίζαμε ότι κάναμε δημοσιογραφία. Δεν με σήκωνε και το κλίμα και έτσι ασχολήθηκα με άλλα επαγγέλματα για να βγάλω τα προς το ζην».

Το μεράκι της δημοσιογραφίας όμως δεν τον άφηνε να ησυχάσει. «Από το 1979 ξεκίνησα μια εφημερίδα για τους Κρητικούς - 'Τα Κρητικά Νέα' - και εκεί έβγαζα όλο το μεράκι μου και κατά κάποιον τρόπο εκτονωνόμουν αφού ασχολούμουν με το αντικείμενο το οποίο αγαπούσα. Κάποιες φορές η έκδοση της, με έβρισκε στο γραφείο τα ξημερώματα. Με το πέρασμα του χρόνου οι δυσκολίες συσσωρεύονταν καθημερινά. Στην αρχή η εφημερίδα ήταν όργανο της Κρητικής Ομοσπονδίας στην συνέχεια όμως υπήρξαν αντιρροήσεις μέσα στο Δ.Σ του τύπου 'δεν μπορούμε να χρημα-

τοδοτούμε ένα έντυπο το οποίο μας βάζει 'μέσα'. Κάποτε σε ένα συνέδριο στην Μελβούρνη ζήτησα να αναλάβω εγώ και την οικονομική ευθύνη με την προοπτική ότι θα με στήριζαν οι Κρητικοί. Αυτό έγινε για ένα χρονικό διάστημα, σε κάποια στιγμή όμως αδυνατούσε να συνεχίσει αυτή η εφημερίδα λόγω εξόδων».

Ευτυχώς για τον ίδιο η τεχνολογία είχε ήδη κάνει τεράστια άλματα προόδου αφού από την αρχή της δεκαετίας του 90 το περιβάλλον ίντερνετ ήταν αναπόσπαστο μέρος της ζωής ενός ολοένα αυξανόμενου αριθμού ατόμων ανά την υφήλιο. Παράλληλα ο ίδιος είχε στρέψει το ενδιαφέρον του και προς το ραδιόφωνο, και πολύ εύλογα η λύση του διαδικτύου φάνταζε ως η πλέον ιδανική, και ως η μόνη που θα μπορούσε να λειτουργήσει ως ομπρέλα που θα σκέπαζε τις δραστηριότητες του Πλατύρραχου.

«Τα Κρητικά Νέα είναι η πρώτη ελληνόφωνη εφημερίδα της Αυστραλίας που κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο και συγκεκριμένα το 1997» εξηγεί. «Παράλληλα από το 1995 είχα ξεκινήσει να κάνω δειλά δειλά και κάποιες μισάωρες εκπομπές στο ραδιόφωνο, αρχής γενομένης από το 2CR του Τεχνικού Πανεπιστημίου. Στην συνέχεια πέρασα και από το Radio Club με εβδομαδιαία εκπομπή η οποία αγαπήθηκε πάρα πολύ. Λόγω του διαδικτύου οι εκπομπές αυτές είχαν αποκτήσει παγκόσμιο ακροατήριο. Είχα επικοινωνία με Έλληνες του Καναδά και της Αμερικής, οι οποίοι άκουγαν τις εκπομπές γιατί τις μαγνητοφώνουσα και τις ανέβαζα στο ίντερνετ. Αυτό βέβαια συνεχίζεται και σήμερα με κάποιες εκπομπές που επιμελείται ο Μιχάλης (ο γιος του)».

Όπως ο ίδιος εξηγεί, η έλλειψη χώρου αλλά και χρόνου δεν επιτρέπει στο «ανέβασμα» όλων των εκπομπών στο διαδίκτυο. Πάντως η δημιουργία του ιστοτόπου - www.platpub.com - ήταν κάτι περισσότερο από επιβεβλημένο. Και μπορεί μεν οι προσπάθειες του στον συγκεκριμένο τομέα να θεωρούνται - δικαίως - πρωτοποριακές, ο Οδυσσέας Πλατύρραχος δεν έχει κανένα πρόβλημα να ομολογήσει ότι η συγκεκριμένη ιστοσελίδα «δεν είναι ότι καλύτερο μπορεί να υπάρξει, αλλά είμαι ευχαριστημένος διότι είναι εξ ολοκλήρου δικό μας δημιούργημα». Τουτέστιν πρόκειται για αυτοσχέδια ιστοσελίδα, απόρροια των πενιχρών οικονομικών μέσων που έχει στην διάθεση του αλλά και - η επισήμανση ανήκει στον ίδιο - «των λίγων γνώσεων που έχουμε πάνω σε αυτού του είδους την τεχνολογία. Πρωτοεργάτης σε όλα αυτά είναι ο μικρός μου γιος ο Κώστας ο οποίος με έχει μνήσει και εμένα στα μουσικά, και ενώ στο ξεκίνημα η επιμέλεια της ιστοσελίδας ανήκει απο-

κλειστικά στον ίδιο, τώρα με έχει μάθει αρκετά προκειμένου να την διατηρώ ως έχει και να την ενημερώνω».

Ουσιαστικά βέβαια η δημιουργία της ιστοσελίδας είναι μια - εξυπνη, θα πρέπει να ομολογηθεί - επένδυση για το μέλλον. Γιατί μπορεί το ίντερνετ να θεωρείται ως παγκόσμιο χωριό, η Ελληνική παροικία του Σίδνεϊ - ή τουλάχιστον η πλειοψηφία της - δεν έχει εμπειρώσει ούτε πως λειτουργεί ούτε τις ευκολίες

που προσφέρει για άμεση πρόσβαση στην είδηση. Στην καλύτερη περίπτωση, οι περισσότεροι Έλληνες κάποιας ηλικίας μόλις τώρα ξεκίνησαν να κάνουν τα πρώτα τους βήματα στο διαδίκτυο και να ανακαλύπτουν τον θαυμαστό κόσμο που ξετυλίγεται μπροστά τους. Ο ίδιος πάντως προτιμά να προσεγγίσει το θέμα από διαφορετικό οπτικό πεδίο. «Κατά την άπο-

ψη μου» εξηγεί «η ελληνική παροικία μπορεί να χωριστεί σε δυο ομάδες: στα νιάτα και στα γηρατειά. Π.χ. το ραδιόφωνο το ακούν τα γηρατειά ενώ τα νιάτα επικοινωνούν μέσω του διαδικτύου. Οι ηλικιωμένοι που δεν έχουν τις γνώσεις για να χρησιμοποιήσουν το ίντερνετ μπορούν να ακούν τις εκπομπές μέσω του ειδικού ραδιοφώνου που τους έχουμε παραχωρήσει και έτσι καλύπτουμε όλες τις πτυχές της Ελληνικής παροικίας. Ο νέος όμως μπορεί από οποιοδήποτε μέρος της γης να συντονιστεί μαζί μας μέσω του ίντερνετ»

«Το ακροατήριο που συντονίζεται με τις ραδιοφωνικές εκπομπές - και αυτό είναι κάτι που δεν αφορά μόνο τον δικό μου σταθμό, αλλά και όλους τους υπόλοιπους ελληνικούς σταθμούς του Σίδνεϊ - είναι ως επί το πλείστο ηλικιωμένοι» συνεχίζει. «Ελάχιστοι είναι οι νέοι και εκείνοι κάτω των πενήντα που ακούν τα ελληνικά ραδιόφωνα. Είναι όμως πάρα πολύ οι νέοι εκείνοι που παρακολουθούν τα ραδιοφωνικά προγράμματα μέσω του διαδικτύου. Υπάρχουν πολλά δείγματα από τα οποία μπορείς να βγάλεις τέτοια συμπεράσματα». Για του λόγου το αληθές, ο Πλατύρραχος φέρνει ως παράδειγμα τα πολλά μηνύματα που φτάνουν καθημερινά στο ηλεκτρονικό του ταχυδρομείο. Μηνύματα τα οποία έχουν σε αρκετές περιπτώσεις επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται αποκλειστικά στον Ελληνικό χώρο και οι οποίοι θέλουν να διαφημίσουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους μέσω των προγραμμάτων του 'Ράδιο Γέφυρα'. «Έχει τύχει να μιλήσω τηλεφωνικά με αρκετούς από αυτούς που μας στέλνουν μηνύματα και άρα μπορώ να προσδιορίσω την ηλικία τους» επισημαίνει. «Πολλοί από αυτούς μπαίνουν στην ιστοσελίδα για να μάθουν τι γίνεται στην Αυστραλία. Οι Έλληνες που ζουν σε άλλες χώρες έχουν έντονο ενδιαφέρον για το τι γίνεται εδώ και θεωρούν πως με αυτό τον τρόπο μαθαίνουν για τον τρόπο ζωής των Ελλήνων της Αυστραλίας. Όντως η σημερινή κοινωνία είναι παγκόσμιο χωριό και δεν υπάρχουν πλέον αποστάσεις. Πατάς ένα κουμπί και έρχεσαι σε επαφή με ανθρώπους σε άλλα μέρη της γης».

Το δεύτερο και τελευταίο μέρος της συνέντευξης με τον Οδυσσέα Πλατύρραχο θα δημοσιευθεί στο αυριανό «εν κατακλείδι».

Οδυσσέας και Μιχάλης Πλατύρραχος επί τω έργω

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΠΛΑΤΥΡΡΑΧΟΣ: Πρωτοποριακές ... διασυνδέσεις

Ο Οδυσσεάς Πλατύρραχος δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Άλλωστε μετά από από σαράντα σχεδόν χρόνια στις επάλξεις των παροικιακών δρώμενων η πορεία του είναι τόσο γνωστή, που δίνει το δικαίωμα στον καθένα από εμάς να κρίνει την προσφορά του. Πάντως πέσαν της προϋπηρεσίας του τόσο ως δημοσιογράφος όσο και ως στέλεχος της Κρητικής πατριάς (για την οποία είχαμε αναφερθεί στο χθεσινό «εν κατακλείδι»), ο Πλατύρραχος μπορεί να προσθέσει στο ενεργητικό του τον τίτλο του πρωτοπόρου. Και αυτό γιατί είναι από τους πρώτους στην ελληνική παροικία που κατάλαβε την σπουδαιότητα του διαδικτύου: τα «Κρητικά Νέα» τα οποία εκδίδει είναι ουσιαστικά η πρώτη Ελληνική εφημερίδα της Αυστραλίας που έχει ανέβει στο ίντερνετ (και μάλιστα εν έτει 1997), ενώ το ίδιο έχει γίνει και με το «Ράδιο Γέφυρα», ο οποίος από την μέρα της ίδρυσης του εκπέμπει και στο διαδικτυο, προσελκύοντας μάλιστα ακροατήριο από τον παγκόσμιο χώρο. Αυτά για... πρόλογο και ώρα πλέον για το δεύτερο μέρος της συνέντευξης με τον Οδυσσεά Πλατύρραχο (όσοι έχασαν την χθεσινή έκδοση του «Κόσμου», μπορούν να επισκεφτούν την ιστοσελίδα μας στο www.kosmos.com.au, και αφού επιλέξουν την σχετική έκδοση να διαβάσουν το πρώτο μέρος του εν λόγω αφιερώματος).

Συχνά πυκνά μουρμουράμε για την έλλειψη ενδιαφέροντος από την πλευρά της νεολαίας, στους οποίους πέρα από την αδιαφορία προσάπτουμε ενίοτε και το μέγα παράπτωμα της πλήρης αφομοίωσης του αυστραλιανού τρόπου ζωής, κάτι που - τουλάχιστον στο στενό μυαλό

ορισμένων - συνεπάγεται και απόρριψη των όσων με τόσο κόπο τους έχουν μεταλαμπαδεύσει οι παλαιότεροι. Στην πραγματικότητα όμως η νεολαία όχι μόνο ενδιαφέρεται πολύ περισσότερο από όσο νομίζουμε για τα των ριζών της, αλλά και ενημερώνεται μέσω του ίντερνετ για ότι αφορά τα δρώμενα στον ευρύτερο ελληνικό χώρο, και μάλιστα χωρίς την δική μας παρέμβαση.

«Έχω την γνώμη ότι υπάρχουν άτομα της δεύτερης γενιάς τα οποία ψάχνονται, και μάλιστα στην κυριολεξία. Και είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι κάθε πληροφορία που αφορά τις ρίζες τους είναι απλωμένη πια στο διαδίκτυο» επισημάνει ο Πλατύρραχος. «Θυμάμαι την γενιά μου να διψά μεν για γνώση, να μην έχει δε τα απαραίτητα μέσα. Έπρεπε να αγοράσεις βιβλία για να πληροφορηθείς για θέματα που δεν σου παρείχαν τα σχολικά βιβλία. Σήμερα αρκεί να πληκτρογραφήσεις κάποιες λέξεις σε μια από τις μηχανές αναζήτησης του ίντερνετ, και το θέμα θα σου έρθει - και μάλιστα από πολλές πηγές - στην οθόνη σου».

«Οι νέοι μπορούν να κρατήσουν την ελληνικότητα τους μέσω της παράδοσης» συνεχίζει. «Μπορεί η γλώσσα να χαθεί κάποια στιγμή - εδώ που τα λέμε, έχει ήδη μισοχαθεί - αλλά η ελληνική συνείδηση δεν θα σβήσει ποτέ». Ο ίδιος παράδειγμα ως παράδειγμα την περίπτωση ενός νεαρού Ελληνοαυστραλού - του Γιάννη Κρασαδάκη - ο οποίος μέχρι πρότινος υπήρξε η απόλυτος ορισμός

του πλήρους αυστραλοποιημένου Έλληνα.

«Ο παππούς του είχε έρθει στην Αυστραλία το 1911» εξηγεί ο Πλατύρραχος. «Έφυγε από το χωριό του - το Λασιίθι Κρήτης - έφτασε στην Κουηνσλάνδη όπου και παντρεύτηκε Ιρλανδή. Έκανε εννιά παιδιά, τα οποία χάθηκαν για τον Ελληνισμό, αφού δεν έμαθαν ποτέ Ελληνικά. Ο πατέρας του Γιάννη όμως συνέχισε να μιλά στον γιο του - έστω και στα Αγγλικά - για την Ελλάδα και την Κρήτη, με αποτέλεσμα όταν ο νεαρός έγινε τριαντάρης άρχισε να αναζητά τις ρίζες του». Στην προσπάθειά του να ανακαλύψει από που ακριβώς κρατάει η... σκούφια του, ο Γιάννης Κρασαδάκης άνοιξε τον τηλεφωνικό κατάλογο, αποζητώντας να βρει κάτι που να έχει σχέση με την γη των προγόνων του. Φτάνοντας στη κατοχύρωση του συνεργείου αυτοκινήτων «Η Κρήτη» στο Μάρικβιλ, σταμάτησε, σήκωσε το τηλέφωνο και ήρθε σε επαφή με τον ιδιοκτήτη του συγκεκριμένου συνεργείου. κ. Γιάννη Καμπουράκη. «Μέσω λοιπόν της παρέμβασης του κ. Καμπουράκη, ο Γιάννης Κρασαδάκης ήρθε σε επαφή μαζί μας» θυμάται φανερά συγκινημένος ο Οδυσσεάς Πλατύρραχος. «Από τότε ήταν κοντά μας, έμαθε λαούτο δίπλα στον Μιχάλη, έπαιζε στην ορχήστρα, παντρεύτηκε Ελληνίδα και βαπτίστηκε Ορθόδοξος. Πλέον κατασκευάζει παραδοσιακά ελληνικά όργανα, ενώ αφιερώματα που του έχω κάνει έχουν αναδημοσιευθεί σε εφημερίδες και περιοδικά της Κρήτης».

Το αξιοσημείωτο της περίπτωσης του «Ράδιο Γέφυρα» είναι η επιμονή του δημιουργού της να μην ακολουθήσει την πεπατημένη. Να μην υποκύψει δηλαδή στην τακτική που θέλει την συντριπτική πλειοψηφία των ραδιοφωνικών παρουσιαστών να διαθέτουν τις εκπομπές του - ενίοτε μάλιστα εξ ολοκλήρου - στην διάθεση του ίδιου του κοινού, το οποίο με την σειρά του καταναλώνεται σε μηνύματα τύπου «χαιρέτισματά στην κυρία Κατίνα, πες της να μου τηλεφωνήσει».

Αντί αυτού, το Ράδιο Γέφυρα επιλέγει προσεκτικά τις εκπομπές που παρουσιάζει, αντλώντας το μεγαλύτερο μέρος του προγράμματος του από εκείνα ραδιοσταθμών της Ελλάδας. Συνήθως οι εκπομπές αυτές «βγαίνουν» στον αέρα όταν οι περισσότεροι εξ ημών ξεκουράζονται στην αγκαλιά του Μορφέα. Προς τέρψιν του ελληνικού κοινού του Σίδνεϊ - και όχι μόνο - τα εν λόγω προγράμματα μαγνητοφωνούνται από τα ειδικά μηχανήματα που διαθέτει το «Ράδιο Γέφυρα» και επαναμεταδίδονται σε ώρες πιο συμβατικές με την εν Αυστραλία ζωή.

«Όταν πήρα την απόφαση να δημιουργήσω τον σταθμό, πήρα παράλληλα την απόφαση να δημιουργήσω ένα σταθμό αξιώσεων» τονίζει ο Πλατύρραχος. «Επειδή έχω κάνει και εγώ εκπο-

μπές σε τοπικούς ελληνικούς ραδιοσταθμούς, δεν είμαι ενάντιος στην αφιέρωση κάποιων προγραμμάτων προκειμένου να βγαίνουν οι ακροατές στον αέρα και να εκφράζουν την άποψή τους. Διαφωνώ όμως όταν από γίνεται επί 24ώρου βάσεως με αποτέλεσμα ο καθένας βγαίνει και να λείπει το κοντό και το μακρύ του».

Αναπόφευκτα το φόρτος των ντόπιων προγραμμάτων επωμίζεται εξ ολοκλήρου ο Μιχάλης Πλατύρραχος. Ούτως ή άλλως η απόφαση να μην αναζητηθούν άλλοι συνεργάτες - ευνόητοι οι λόγοι και δεν χρειάζονται επεξήγηση - είχε παρθεί από νωρίς, και συγκεκριμένα από τα γεννοφάσκια του «Ράδιο Γέφυρα». «Είχα πάρα πολλές προτάσεις για συνεργασία, ειδικά τότε που ξεκινούσαμε τον σταθμό, τις οποίες και απέρρι-

ψα» τονίζει ο συνομιλητής μου. «Ονόμασα δε τον σταθμό 'Ράδιο Γέφυρα' γιατί θέλω να είμαι μια γέφυρα ανάμεσα στην Αυστραλία και την γενιά εκείνων που παρακολουθούν ραδιοφωνικά προγράμματα με την πατρίδα που άφησα πίσω. Ξέρω τον διακαή πόθο του Έλληνα να έχει επικοινωνία με την πατρίδα και το ραδιόφωνο του δίνει αυτή την δυνατότητα. Γι αυτό και κάνω μια επιλογή εκπομπών από ελληνικούς ραδιοσταθμούς. Όμως αν κάποιος αξιολογός άνθρωπος έχει να δώσει κάτι διαφορετικό από τις συνήθεις εκπομπές οι οποίες προσωπικά δεν με γεμίζουν, τότε ναι, είμαστε ανοικτοί σε συζήτηση»

Ο ίδιος βέβαια φροντίζει να διευκρινίσει πως δεν έχει καμιά πρόθεση να αμφισβητήσει την σπουδαιότητα των υπολοίπων ελληνικών σταθμών της Αυστραλίας, πόσο μάλλον την προσφορά κάποιων εκ των εκφωνητών που όντως επιτελούν έργο, και τους οποίους ο ίδιος δεν θέλει - για ευνόητους λόγους - να ονομάσει. «Να θυμίζω πως το 'Ράδιο Γέφυρα' είναι ο νεότερος εκ των επτά συνολικά ελληνικών σταθμών του Σίδνεϊ, αφού βγήκε στον αέρα στις 13/12/2003» εξηγεί. «Είχα μάλιστα κάνει σλόγκαν ότι δεν επιθυμούσαμε να προσθέσουμε ακόμη ένα σταθμό στους ήδη υπάρχοντες. Εκτιμούμε το έργο που επιτελούν όλοι και πρέπει να ομολογήσω πως το ακροατήριο του σταθμού μας βασίζεται στις υποδομές που οι άλλοι σταθμοί δημιούργησαν».

Ως γνωστόν ο Οδυσσεάς Πλατύρραχος εργάζεται στην Εθνική Τράπεζα, πόσο το οποίο του δίνει την ευκαιρία να έρχεται καθημερινά σε επαφή με τον ελληνισμό. Όταν μάλιστα οι περιστάσεις το επιτρέπουν, στήνονται τα γνωστά πηγάδια, κάτι που λειτουργεί ως επιβεβαίωση πως όντως ο κόσμος γνωρίζει - και ακούει, εννοείται - τα προγράμματα του «Ράδιο Γέφυρα». «Ξέρω ότι μας ακούνε» λείπει γελώντας, «δεν ξέρω όμως ακριβώς πόσοι. Το ραδιόφωνο το οποίο διανέμουμε, και το οποίο μπορεί να το προμηθευτεί ο καθένας, είναι προγραμματισμένο να λαμβάνει και τους υπόλοιπους ελληνικούς σταθμούς του Σίδνεϊ. Λεω μάλιστα στον κόσμο ότι έχει την δυνατότητα να αλλάξει, και αν δεν του αρέσει κάποια συγκεκριμένη δική μου εκπομπή να συντονιστεί με κάποια άλλη. Άλλωστε δεν μπορείς να έχεις τους πάντες στο ακροατήριο σου».

